

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec T-402/13

**Orange
proti
Európskej komisii**

„Hospodárska súťaž — Správne konanie — Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia — Proporcionalita — Primeranosť — Nevyhnutnosť — Neexistencia svojvoľného charakteru — Odôvodnenie“

Abstrakt – Rozsudok Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 25. novembra 2014

1. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Inšpekčná právomoc Komisie — Použitie rozhodnutia o inšpekcii — Voľná úvaha Komisie — Hranice — Dodržiavanie zásady proporcionality*

(Nariadenie Rady č. 1/2003, článok 20 ods. 4)

2. *Hospodárska súťaž — Rozdelenie právomocí medzi Komisiu a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže — Rozhodnutie vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže akceptujúce záväzky alebo konštatujúce neexistenciu potreby zasiahnuť — Neexistencia dosahu na uplatnenie zásady ne bis in idem*

(Články 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ; nariadenie Rady č. 1/2003, článok 5)

3. *Hospodárska súťaž — Rozdelenie právomocí medzi Komisiu a vnútroštátne orgány hospodárskej súťaže — Oznámenie návrhu rozhodnutia vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže — Povinnosť Komisie zbaviť uvedený orgán práva — Neexistencia — Neexistencia dosahu na možnosť Komisie začať neskôr svoje vlastné prešetrovanie*

(Články 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ; nariadenie Rady č. 1/2003, článok 11 ods. 4 a 6)

4. *Súdne konanie — Predloženie nových dôvodov počas súdneho konania — Podmienky — Rozšírenie existujúceho dôvodu — Pripustnosť*

[Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 44 ods. 1 písm. c) a článok 48 ods. 2]

5. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Rešpektovanie práva na obhajobu — Možnosť dotknutého podniku domáhať sa uvedených práv v plnom rozsahu len po zaslaní oznámenia o výhradách — Povinnosť Komisie informovať podnik o predmete a celi prešetrovania v okamihu prvého opatrenia prijatého voči nemu*

(Nariadenie Rady č. 1/2003)

6. *Hospodárska súťaž — Správne konanie — Inšpekčná právomoc Komisie — Rozhodnutie nariaďujúce inšpekciu — Povinnosť odôvodnenia — Rozsah — Jasné uvedenie závažných nepriamych dôkazov umožňujúcich mať podozrenie o porušení — Súdne preskúmanie — Povinnosť Všeobecného súdu vecne preveriť obsah uvedených nepriamych dôkazov — Podmienky*

(Nariadenie Rady č. 1/2003, článok 20 ods. 4)

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 22 – 24, 53, 68, 72)

2. V konaniach o uložení pokuty týkajúcich sa práva hospodárskej súťaže sa zásada *ne bis in idem* musí dodržať. Táto zásada v oblasti hospodárskej súťaže bráni tomu, aby sa podnik znova uznal za zodpovedný alebo bol znovu stíhaný pre protisúťažný postup, za ktorý už bol sankcionovaný, alebo v súvislosti s ktorým bolo rozhodnuté, že zaň nie je zodpovedný, a to skorším rozhodnutím, proti ktorému už nie je možný opravný prostriedok.

Orgány hospodárskej súťaže členských štátov však nemôžu prijať rozhodnutia o tom, že podnik nie je zodpovedný za porušenie článku 101 ZFEÚ alebo 102 ZFEÚ, to znamená konštatujúce neexistenciu porušenia uvedeného článku, vzhľadom na to, že zo znenia, všeobecnej štruktúry nariadenia č. 1/2003, ako aj z cieľa tohto nariadenia vyplýva, že konštatovať, že nedošlo k porušeniu článku 101 ZFEÚ alebo článku 102 ZFEÚ, môže len Komisia, a to aj keď sa tento článok uplatňuje v konaní, ktoré vedie vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže. V tejto súvislosti prijatie takéhoto „negatívneho“ rozhodnutia vo veci samej zo strany vnútroštátneho orgánu hospodárskej súťaže by mohlo porušovať jednotné uplatňovanie článku 101 ZFEÚ a článku 102 ZFEÚ, ktoré je jedným z hlavných cieľov nariadenia č. 1/2003 zdôrazneným v jeho odôvodnení 1, lebo by mohlo brániť Komisii neskôr rozhodnúť, že predmetné konanie porušuje tieto ustanovenia práva Únie. Preto v prípade, že orgán hospodárskej súťaže členského štátu na základe článku 5 nariadenia č. 1/2003 prijme záväzky alebo konštatuje, že nie sú žiadne dôvody na zásah, nemožno usudzovať, že tým prijal rozhodnutie, podľa ktorého nedošlo k porušeniu článkov 101 ZFEÚ alebo 102 ZFEÚ. Podnik sa tak na účely uplatnenia zásady *ne bis in idem* nemôže účinne odvolávať na rozhodnutie, ktoré vo vzťahu k nemu prijal vnútroštátny úrad pre hospodársku súťaž.

(pozri body 29 – 31)

3. V oblasti hospodárskej súťaže, keď vnútroštátny orgán hospodárskej súťaže na základe článku 11 ods. 4 nariadenia č. 1/2013 doručí Komisii návrhy rozhodnutí, môže to byť pre Komisiu príležitosťou vykonať právo a diskrečnú právomoc, ktorú jej priznáva článok 11 ods. 6 tohto istého nariadenia, zbaviť v konkrétnom prípade orgán hospodárskej súťaže členského štátu jeho práva na uplatňovanie článkov 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ, avšak nevyplýva z toho, že by Komisia v prípade, že sa nestotožní s posúdením týkajúcim sa uplatnenia článkov 101 ZFEÚ a 102 ZFEÚ, ktoré je uvedené v návrhu rozhodnutia oznámeného orgánom hospodárskej súťaže členského štátu, alebo v prípade, že má v tomto ohľade pochybnosti, musela nutne začať konanie na základe článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003 ani že by nezačatie konania bránilo v tom, aby mohla neskôr vykonať vlastné vyšetrovanie, v ktorom by dospela k inému výsledku, než k akému dospel uvedený orgán hospodárskej súťaže.

Skutočnosť, že Komisia neuskutočnila zásah na základe článku 11 ods. 6 nariadenia č. 1/2003, tak nemožno považovať za uznanie dôvodnosti rozhodnutia orgánu hospodárskej súťaže z hľadiska článku 102 ZFEÚ.

(pozri body 35, 36, 39)

4. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 45 – 47, 85, 86)

5. Pozri text rozhodnutia.

(pozri body 77 – 81, 90)

6. Požiadavka ochrany proti svojvoľným alebo neprimeraným zásahom verejnej moci do sféry súkromnej činnosti osoby, či už fyzickej alebo právnickej, predstavuje všeobecnú zásadu práva Únie.

Na účely dodržiavania tejto všeobecnej zásady musí byť cieľom rozhodnutia Komisie nariaďujúceho inšpekciu na základe článku 20 ods. 4 nariadenia č. 1/2003 zhromaždenie dokumentácie potrebnej na overenie určitého skutkového a právneho stavu a jeho rozsahu, o ktorom už Komisia má informácie, predstavujúceho dostatočne závažné nepriame dôkazy, ktoré umožňovali nadobudnúť podozrenie o porušení pravidiel hospodárskej súťaže.

V tomto kontexte preverenie toho, či existujú dostatočne vážne nepriame dôkazy, ktorými Komisia disponovala a ktoré umožňovali nadobudnúť podozrenie o porušení pravidiel hospodárskej súťaže pred prijatím rozhodnutia o inšpekcii, nepredstavuje jediný spôsob, ako sa Všeobecný súd môže ubezpečiť o neexistencii svojvoľného charakteru uvedeného rozhodnutia. Preskúmanie odôvodnenia rozhodnutia súdu totiž tiež umožňuje dbať na dodržiavanie zásady ochrany proti svojvoľným alebo neprimeraným zásahom, keďže toto odôvodnenie umožňuje preukázať, že zamýšľaná inšpekcia vnútri dotknutých podnikov je odôvodnená.

Preto za okolností, keď Všeobecný súd usudzuje, že predpoklady, ktoré má Komisia v úmysle preveriť, a skutočnosti, ktorých sa inšpekcia týka, sú definované s dostatočnou presnosťou v rozhodnutí Komisie nariaďujúcom inšpekciu, môže dospieť k záveru o neexistencii svojvoľného charakteru uvedeného rozhodnutia, a to bez toho, aby bolo potrebné fakticky overovať obsah nepriamych dôkazov, ktorými Komisia disponuje v deň prijatia tohto rozhodnutia.

(pozri body 83, 84, 87, 89, 91)